

[Connie Hedegaard]

imod er det en ubestridelig kendsgerning, at der mange steder er problemer med at skaffe unge nok til de forskellige beskæftigelsesprojekter. Et godt eksempel herpå, som jeg går ud fra at hr. Ole Vagn Christensen er bekendt med, er den socialdemokratisk ledede Tårnby Kommune, hvis beskæftigelsessekretariat har oplevet en særdeles markant nedgang i antallet af unge ledige, hvilket bl.a. har ført til, at man var nødt til at nedlægge det kommunale beskæftigelsesprojekt, da man til sidst sad tilbage med 5 lærere til 4 unge mennesker. Nu er der i alt 80 unge i kommunen, som beskæftigelsessekretariatet har tilbage at tage sig af. Af disse 80 er en stor del såkaldt nyledige, dvs. unge mennesker, som kun har været ledige i få dage eller få uger. En anden del af disse 80 hører til den såkaldte tunge gruppe, en gruppe, som ministeren i går i arbejdsmarkedsudvalget bebudede iværksat et særligt analysearbejde om og særlige initiativer for.

På grund af den positive udvikling for f.eks. denne kommunes unge leverer kommunen i år penge tilbage af de lovpligtige midler. Man kan simpelt hen ikke bruge pengene. Ikke desto mindre har man alligevel på 1987-budgettet frivilligt afsat mere, end hvad der i dag er det lovpligtige beløb, og skulle det uventede ske, at der blev brug for yderligere midler, forventer man ingen problemer med også at få dem bevilget, hvilket vel er naturligt, for så vidt som ungdomsarbejdsløsheden for kommunalpolitikere i al almindelighed har en særdeles høj prioritet. I hvert fald vurderer man i Tårnbys nabokommune, den ligeledes socialdemokratisk ledede Dragør Kommune, situationen med stort set samme ord. Jeg kan forstå, at i en kommune som Odense har man det samme billede. Nykøbing Falster, som også er en socialdemokratisk ledet kommune, blev nævnt før. Hvis man læser videre i Weekendavisens artikel, vil man se, at borgmesteren dér siger, at han simpelt hen ikke kan bruge flere penge, for der er ikke unge nok til hans forskellige projekter.

Så må man spørge hr. Ole Vagn Christensen, hvorfor det er så magtpåliggende for Socialdemokratiet at fremsætte et sådant paradeforslag. Vi så jo, sidst vi havde tallene fremme i arbejdsmarkedsudvalget, at en kommune med stor ungdomsarbejdsløshed som f.eks. København, trods sin store ledig-

hed returnerede penge til statskassen. Det fortæller da lidt om, at det ikke er det lovpligtige beløb, men derimod kommunernes evne og vilje til at iværksætte gode og målrettede projekter, der betyder noget. Interessant nok erkender forslagsstillerne selv, at der er problemer med udligningsordningen, hvorfor man foreslår et udvalgsarbejde iværksat.

I øvrigt kunne vi også godt tænke os at vide, om Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen har bedt Socialdemokratiet om at fremsætte dette forslag. Det forekommer da besynderligt, at de skulle bede Folketinget om at gribe ind.

Det Konservative Folkeparti anser ungdomsarbejdsløsheden for at være et enormt problem, som, selv om ledigheden heldigvis har vist en markant faldende tendens, fortsat kræver en virkelig stor indsats, men vi mener, at der er mange gode kræfter i gang i kommunerne, og vi tror, at man her stadig er fyldt med ideer om, hvad der kan gøres. Ved at nedbryde diverse barrierer og decentralisere kompetencen tror vi at kommunerne ville opnå større handlefrihed til gavn for de unge, og derfor ser vi altså frem til ministerens bebudede redegørelse.

Til sidst vil jeg lige komme med nogle kommentarer til nogle besynderlige postulater, som man kan finde i forslaget. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan forslagsstillerne regnestykke vedrørende ungdomsarbejdsløsheden i dag sammenlignet med 1981 er fremkommet. Antallet af ledige og antallet af unge i beskæftigelsesprojekter er i dag det samme som antallet af unge ledige i 1981, hedder det. Undskyld, hr. Ole Vagn Christensen, men hvor mange unge var i 1981 beskæftiget i diverse projekter? Det har man da vist glemt at tage med i statistikken.

Så postulerer forslagsstillerne også, at tendensen til nedgang i antallet af ungdomsarbejdsløse er taget af. Ja, det er åbenbart svært at glæde sig over, at det nu er lykkedes at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden, men vil hr. Ole Vagn Christensen ikke nok erkende, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er faldende, og at det er et ubestrideligt faktum?

Endelig ønsker forslagsstillerne at udvide aldersgrænsen, men samtidig indskrænker man den i den anden ende ved at hæve grænsen fra 16 til 18 år. Jeg går ud fra, at Socialdemokratiet erkender, at der faktisk er